

לישראל. הוא חבר נהדר שלי ואני אוהב אותו. נולדתי ביוון ועליתי לארץ כנחור צעיר, ב-1958. באתי לארץ בודד. הורי וכל מישפחתי נשארו ביוון. אנחנו מ עיר קטנה ביוון, עיר שאינה מפורסמת ומוכרת. כשבאתי לארץ הכרתי כאן בחורה יוונית בשם פופי, והתחתנו.

עכשיו, אני מקווה, אחרי שאגמור את ההופעות שלי, אבוא לישראל. לא מעניין אותי כלום. בספטמבר אני בארץ. לוקח את אשתי ואת שני הילדים ונא לשבועיים לחופשה לאי-לת. אני ממשיך לדבר עברית. את יודעת, מי שלא מדבר עברית בניד

עליזה ואריס בזוג צעיר. אני חולמת שנבצע ביחד את השירים שלי.

בתחילת דרכי בארץ הופעתי כנחור עזריאל אריאנה. פעם זה היה המועדון היחידי בישראל. אחר כך צפו מועדוני לילה נוספים. אריאנה היה מקום קטן ומוצלח. יש לי מהתקופה הזו זיכרונות טובים. לשם היו באים כולם: נדיה, חברים הממשלה, הקליינטים הקבועים היו לשם דיין ואשתו, אז, רות, הם היו באים לשם הרבה עם הבנים, וכמו כן עם ילדי. יש לי שלושה ילדים. שני ילדים מאשתי, פופי, בן בגיל 26 ובת בגיל 21. ויש לי עוד בת צעירה, בגיל 17. מעי ליהוה עזריאל.

כמו אמא

בזמנו, הסיפור שלי ושל עליזה עשה הרבה רעש בארץ, וגם גרם לי להרהר בעיות בבית. הייתי אז צעיר, היה לנו רומן יפה ונולדה לנו בת משותפת.

היום הכל בסדר. אני עם מישפחתי כבר 17 שנה באמריקה, ועליזה ובתי הצעירה בישראל. אני נקשרתי טובים איתן. כל פעם שאני מגיע לארץ, אני פוגש את בתי וגם את עליזה. נשארו כחסיים טובים.

אני לא מרגיש את עצמי כיוצא. אני חי באמריקה כבר 17 שנה, אבל אמריקה קשה בשבילי היא כמו אשה. כשלא טוב איתן — תמיד אפשר להתגרש. ישיר אלה היא כמו אמא — מאמא לא מתגרש שים. אפשר לחיות רחוק מאמא, אפשר לא לראות כל יום את אמא, אבל לעולם אי-אפשר לשכוח את אמא.

אני נוסע הרבה לישראל. בתקופות שהיו לי בעיות, לא הייתי בארץ, אבל

מונולוג של עליזה עזיקרי, תל-אביב:

הוא ראה את בתו פעמיים בחייו!

הייתי איומה ונוראה. כועסת ומ מורמרת, ולא נחמדה לאנשים הקרובים אליי. הייתי יסודית בעניין השתיה — כשראיתי בקבוק, דאגתי לסיימו. עכ שיו אני יסודית בעניין הגמילה. היום אני שותה לראשונה, אבל זה לחיי אריס שהשתחרר.

עליזה כועסת. בארץ, היא טוענת. פחדים מדברים טובים. אני יכולה לתת לך רשימה של אנשים שגילו אותי, עזרו לי בצעד הראשון ואחרי כך נבהלו.

בארץ מעדיפים את הבינוניות בכל הצורות. כאן מעדיפים זמרים לכל המישפחה, ואני לא מישפחתיקוי — אני לא טובה לכל דבר. אני מכירה באיכויות שלי. אני יד

היה לו מספיק זמן לחשוב על חייו, ואולי הוא יחליט סוף-סוף לבוא לישראל ולראות את סאני. ואולי אפילו שזה קצת מאוחר, לתת לה את הרגשה שהוא אביה.

אולי הוא גם יעשה פגישה מחזור בין כל הילדים שלנו. אם לא מיפגש בין ההורים, לפחות שיהיה מיפגש בין הילדים.

שתיה יסודית

כשסיפרתי לה שאריס מתכוון לבוא לישראל בספטמבר, רתחה. למה כספטמבר? למה הוא לא עושה מאמצים להגיע באוקטובר, ליום-ההר

עליזה עזיקרי, שהתפרסמה בשיר נערה ממש אוצר, חיכה בלעג כשביקשתי ממנה תגובה על דבריו של אבי בתה.

אריס חתך 17 חודשים ככלא. הוא שכח כמה דברים, כמו למשל שבת, סאני, היא בת 18 וחצי ולא בת 17. וכמו למשל שהוא ראה את סאני פעמיים בחייו בלבד. בפעם הראשונה כשהיא נולדה, ובפעם השנייה כשהיתה בת 9. עליזה, יפה כשהיתה בצעירותה, אי נה ממורמרת. לאחר 11 חודשים של גמילה, הסכימה עליזה לחיים כוס בירה לחייו של אריס ולשיחורו מן הכלא.

אם אריס מרגיש שהוא בקשר איתי ועם סאני, או שתהיה לו הרגשה טובה. זה כנראה קשר מגנטאלי. שכן זו לא האמת היומיומית שלנו. אריס לא בק שר איתנו ולא היה מעולם. סאני לא מכירה אותו. היא ראתה אותו כשנים האחרונות רק בתמונות.

עליזה אינה מאמינה שאריס הסתבך במסים. הוא פשוט חיפה על חברים טובים. זו המנטאליות שלו. הוא מאמין לחברים, ומאמין שמה שהוא עושה בשבילם — הם יעשו למענו. הוא יעשה כל דבר למען החברים שלו. אני מכירה אותו.

לפעמים אני כועסת עליו. נתקר פות מסויימות בחיים שלי הוא לא היה והגן איתנו. אבל אני סולחת לו. סאני, לעומת זאת, וועמת. אם יש לה עוד משוה בליבה אלי, זה רק בגלל החינוך שנתתי לה.

סאני, בתם הצעירה של אריס סאן ועליזה עזיקרי, העדיפה להוסיף לשמה גם את שם מישפחתו של השחקן ניסים עזיקרי, בעלה הראשון של אמה ואביה של אחותה הבכורה, פאני.

פאני עזיקרי מספרת, שסאני קוראת לניסים "אבא", ומתייחסת אליו כאילו הוא אביה-מלידה. אבא שלי אוהב את סאני אפילו יותר מאשר אותי. הקשר ביניהם אמיץ. יש להם שפה משותפת, ואבא מקפיד תמיד להביא לסאני מתנות ולתת לה הרגשה שהיא בתו בדיוק כמוני.

עליזה מקווה שאריס ישלח לה לפחות שיר אחד מתוך 150 השירים שכתב ככלא. בלא מעט אידוניה היא מוסיפה: אני חולמת שנבצע ביחד שיר מן השירים. אני ואריס, ואפילו ש אשתו תצטרף אלינו.

אני מקווה, היא מוסיפה. שעכ שיו, אחרי שבילה 17 חודשים בכלא,

לדת של סאני? בעצם, מה אני דורשת? עזיקרי, שנעלמה לפני שמונה שנים מן הבימה, מספרת שהיא כפנסיה. אני מתפרנסת מאממי. היא פולטת באי-רצונה, ותוקפת את איגור-אמרי ישראל על שאינו רואה לאמנים, ורק משתדל למען הקרובים לצלחת. עד לפני 11 חודשים היא נהגה לשתות, ומדי פעם מצאה עצמה מובלת לביתה, כשהיא אינה מבדילה בין ימינה לשמאלה.

שמשכיכים אותי, מי היה זוכר את אריס סאן? בכלל מישוה עוד זוכר אותי בארץ?

אני חושב שיהודה פוליקר הוא זמר מצויין ועושה יופי מהמוסיקה היוונית. כשאני שומע את חיים רומנו נגן על כוונן, יש לי התרגשות עצומה. הוא נגן מצויין.

כשאבוא בספטמבר לארץ, אומין את כל החברה האלה לפארטי גדולה. הם השאירו אותי בויכוח. הם השאירו אותי על מפת-הזמר בישראל.

אבל הזמר שאני הכי אוהב ויכול לשמוע את השירים שלו עד בלי סוף הוא יהורם גאון. יש לו קול נפלא והוא זמר מצויין. כשהוא בא להופעות באמי ריקה, אני תמיד הולך לשמוע אותו. פעם אפילו קניתי כרטיס בעמידה כדי לשמוע אותו.

חוץ מזה, אמרתי ליהורם כבר הרבה

עליזה וסאני סאן-עזיקרי. לפעמים אני כועסת עליו.

רעת מה אני שווה. אבל אין לי אל מי לפנות. לא מזמינים אותי לרדיו. לא מזמינים אותי לטלוויזיה. לא מזמינים אותי לכל מיני ערבים יוניים וים תיכונים. ואני הרי התחלתי את כל המוסיקה היוונית בארץ.

כנראה מפחדים שאגנוב את ההזדה. המול שלי, שכששני חולמת ברוב, נשארו עוד כאלה שזוכרים אותי ואת השירים שלי.

פעמים, שיש לי יותר תקליטים של יהורם גאון מאשר ליהורם גאון בעצמו. הוא באמת הזמר הטוב שיש לנו. מער לה.

אני לא בכאדם דתי ולא שומר על מסורת דתית. גם מעולם לא עשיתי את דת וצבע לא קובעים. מה שקובע זה רק הבדאדם. אם הוא אדם טוב, הוא יכול להיות חבר שלי. אם הוא אדם רע, אז הוא לא חבר שלי. אלו הם הקריטריונים שלי לחברות עם אנשים. לא צבע ולא לאום ולא דת.

אם הכל יהיה בסדר, כשאני אגמור את ההופעות שלי, אגיע לישראל. אולי גם אופיע קצת. אני בכל זאת מתגעגע לקהל הישראלי. אולי אביא גם את האלבומים שהוצאתי בימים אלו ואחד זיר לישראלים קצת את אריס סאן.